

РЕШЕНИЕ

№ 2668

гр. Пловдив, 30.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Кристина Янк. Табакова

при участието на секретаря Радка Ст. Цекова
като разгледа докладваното от Кристина Янк. Табакова Гражданско дело №
20215330113440 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба от Гаранционен фонд,
против Г. З.... ЕМ., ЕГН *****, с правно основание чл. 288, ал.12 от Кодекса за
застраховане (отм.), сега чл. 558, ал. 7 КЗ.

В исковата молба се твърди, че нав град П..., при излизане от паркинг на ул.
„Б..... Б...“, настъпило ПТП по вина на ответника, който управлявал мотоцикл без ДКН, отнел
предимството на правомерно движещия се л.а. „П...“ с ДК № собственост на М....
Д.....Д..... и го ударил. Твърди, че във връзка с процесното ПТП на ответника били
издадени две наказателни постановления, влезли в законна сила на ..., а именно: НП № по
чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5, пр.4 ЗДвП и НП №по чл. 368, ал. 3 КЗ. Твърди, още, че
процесното ПТП е настъпило на участък от пътната мрежа, отворен за обществено ползване,
находящ се в гр. П.... ул. „Б... Б.....

Сочи, че на увредения автомобил били нанесени редица щети, за възстановяването на
които била определена сумата от общо **516.40 лева**, формирана както следва: нови части и
материали – 403 лева, труд за демонтаж и монтаж – 51.20 лева, труд за възстановителни
операции – 8.80 лева, труд за бояджийски операции – 34.40 лева и за материали - 19 лева.

Ответникът управлявал ППС, без да има сключена задължителна застраховка
„Гражданска отговорност“, като ищецът на основание чл. 288, ал. 1, т. 2, буква „а“ от
Кодекса за застраховането /КЗ/ изплатил на увредения собственик по щета №
с преводно нареждане отобезщетение за претърпените имуществени вреди в размер на
516.40 лева. Въпреки, че ответникът бил поканен да възстанови изплатената сума, до
момента той не изпълнил задължението си. Моли за осъждането му да заплати посочената
сума, ведно със законната лихва от предявяването на иска – до окончателното
погасяване. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът е подал писмен отговор.

Не оспорва претендираното от ищеца задължение, както и, че действително е бил

участник в процесното, описано в исковата молба, ПТП. Заявява, че претендираното сума от 516.40 лева, както и разносните за настоящото производство в размер на 50 лева, ще ги заплати по посочената в исковата молба, банкова сметка. Заявява, че посочената сума ще заплати на пет равни месечни вноски, всяка в размер от 113.28 лева, както са се уговорили извънсъдебно с представители на ищеца.

Прилага 3 броя вноски бележки за заплатени суми, всяка в размер на 113.28 лева, или в общ размер на 339.84 лева.

В открито съдебно заседание, проведено на процесуалният представител на ищеца признава, че е получил плащания от ответника на.....

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и с оглед изявленията на страните, намира следното от фактическа и правна страна:

За основателност на предявения иск, в тежест на ищеца е да докаже настъпилото ПТП по вина на ответника, който е управлявал МПС без задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, причинените на увреденото МПС щети и техния размер, причинната връзка между механизма на ПТП и нанесените щети, обстоятелството, че е заплатил застрахователно обезщетение в посочения размер и в полза на увредения.

В тежест на ответника е да проведе насрещно доказване на тези факти, а при установяване на горното от ищеца – да докаже, че е платил търсената сума.

На основание чл. 153, вр. с чл. 146, ал.1, т.3 и т.4 ГПК, като безспорни и ненуждаещи се от доказване са отделени обстоятелства, че: на при излизане от паркинг на ул. „Б.....Б....., ответникът е причинил ПТП, управлявайки мотокар без ДКН, като е отнел предимството на правомерно движещия се л.а. „П....., собственост на М..... Д.... Д.... че причинените на увреденото МПС- л.а. „П..... щети възлизат на сумата от 516.40 лева. /виж Определение по чл. 140 ГПК № 8219/12.10.2021 г./.

Съдът приема тези факти за доказани, вкл. като ги съпостави с приетите писмени доказателства.

Видно от протокол за ПТП № на ул. „Б.....Б.....“ с бул. „А.....С.....“, настъпило пътно-транспортно произшествие, при което мотокар без ДКН, собственост на „УниКредит Лизинг“ ЕАД, управляван от Г. З.... Е..., при излизане от паркинг, отнема предимството на движещия се по път се предимство, л.а. „П....., управляван от собственика М....Д.....Д..... като я ударил и й причинил имуществени вреди, вследствие на удара.

По делото е приложена преписка по щета № образувана по уведомление от собственика на увреденото МПС, към която са приложени уведомление за имуществени вреди, доклад по щета и техническа експертиза, установяващи размера на причинените вреди по МПС-то, възлизащи на сумата от общо 516.40 лева, включваща нови части и материали, както и труд.

Изготвена е справка от база данни на информационния център към ищеца, от която е видно, че управляваното от ответника МПС нямало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП.

По делото е представен платежен документ – банково преводно нареждане по щета № на собственика на увреденото МПС от страна на ищеца е било изплатено обезщетение по щета в размер на 516.40 лева.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Безспорно от приложените по делото писмени доказателства се установява, че настъпилото ПТП е причинено от ответника, който при управление на мотокар е извършил нарушение на правилата за движение по пътищата, който при излизане от паркинг, отнема

предимството на правомерно движещия се по път се предимство, л.а. „П.....“, вследствие на което са настъпили материални щети.

Съгласно чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗДвП – всеки участник в движението по пътищата с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди. Според чл. 20, ал. 1 от посочения закон - водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват, а съобразно чл. 50, ал. 1 – на кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на ППС-та от другите пътища са длъжни да пропуснат ППС-та, които се движат по пътя с предимство.

Следователно налице е противоправно поведение, доколкото ответникът не е спазил правилата на ЗДвП. С оглед горното, съдът приема, че ПТП е настъпило, именно в причинна връзка с поведението на ответника, който е нарушил посочените правила за поведение при управление на ППС и по този начин е причинил имуществени вреди другиму. Този извод се потвърждава и от обстоятелството, видно от уведомителното писмо от ОД на МВР до Гаранционен фонд, че на виновния водач Г. ЗДР. ЕМ. са съставени Актове за установяване на административно нарушение и въз основа на тях Наказателно постановление № и Наказателно постановление №

Няма ангажирани доказателства, които да водят до извод, че ПТП е причинено по друг механизъм или да се дължи на други причини.

С категоричност се установява, че ответникът е управлявал ППС, без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, която би покрила причинените от него вреди на трети лица. В тази насока, следва да се посочи, че документът – Справка, изготвена от ГФ въз основа на данните от Информационния център към него, създаден съгл. чл. 292 КЗ /отм./, *до доказване на противното*, удостоверява застрахователя, номера на договора за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, *началната и крайната дата на покритието...*, съгласно разпоредбата на чл. 295, ал. 7 КЗ /отм./. Т.е. документът, в случая издадената Справка от ГФ въз основа на данни от ИЦ, има формална и материална доказателствена сила на официален документ, придадена от закона, по смисъла на чл. 178, ал. 1 ГПК. Тази информация се потвърждава и от извършената от съда служебна справка в публично достъпния интернет сайт на ГФ, а в случай, че ответникът твърди наличие на ГО следваше да представи действаща такава, което не бе сторено.

Не е спорно обстоятелството, че за щетите по увредения автомобил е било изплатено по банков път, след направено уведомление, обезщетение за причинените имуществени вреди, установени по надлежния ред в производството по образуваната преписка по щета, след съответната техническа експертиза.

Налице са предпоставките, визирани в разпоредбата на чл. 288, ал.1, т. 2, б.”а” КЗ /отм./, съгласно които Гаранционният фонд изплаща обезщетения по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за нанесени имуществени вреди, когато виновният водач няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Поради което са налице и предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 288, ал. 12 от същия кодекс, след изплащане на обезщетението фондът да встъпва в правата на увредения собственик на ППС до размера на платеното - причинна връзка между нанесения вредоносен резултат и противоправното поведение на ответника, липса на валидно сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, по отношение на управлявания от него автомобил и заплатено застрахователно обезщетение на третото лице.

Не съществуват данни причинените вреди на увредения МПС да се дължат на противоправно и виновно поведение на неговия водач. Протоколът за ПТП е съставен след посещение от длъжностното лице на мястото на произшествието. Ето защо по отношение на

възприетите от съставителя факти, а именно разположението на МПС в пространството /обозначени и на скицата в протокола/, както и видимите щети по ППС-та, документът има характер на официален удостоверятелен по смисъла на чл. 179 ГПК. Длъжностното лице е удостоверило факти, които лично е възприел при посещението си на мястото на ПТП, поради което в свидетелстващата си част документът обвързва съда с материална доказателствена сила /в този смисъл Решение № 24 от 10.03.2011 г. на ВКС по т. д. № 444/2010 г., I т. о., ТК/. Ответникът е подписал документа и не се оспорва това обстоятелство, а доколкото протоколът удостоверява неизгодни за него факти /че именно той е нарушил правилата за безопасност на движението/, този документ следва да се ползва с доказателствена сила относно тези неизгодни факти, чието настъпване е удостоверено с подписа на виновния водач. Материалната доказателствена стойност на протокола не е оборена, поради което и следва да бъде зачетена, като съдът приема, че фактите са се осъществили така, както е отразено в него. От своя страна ответникът не ангажира никакви доказателства за установяване на различна фактическа обстановка, водеща до отпадане на отговорността му.

Наличието именно на описаните от ищеца щети по МПС-то, вследствие на твърдения инцидент се доказва по категоричен начин от представените писмени доказателства.

Предвид изложеното, съдът счита, че исковата претенция се явява доказана по основание.

С оглед изявлението на процесуалния представител на ищеца в открито съдебно заседание, проведено на, че процесното вземане за главница е частично платено и представените писмени доказателства – 3 броя разписки, за извършени плащания на суми в общ размер на 340.05 лева, съдът приема, че процесното вземане за главница в общ размер на 516.40 лева е възникнало в полза на ищеца, като същото е погасено частично, чрез плащания, извършени навсяко в размер на 113.35 лева, като е останал непогасен остатък в размер на 176.35 лева.

С оглед изявенията на страните и представените писмени доказателства, съдът намира, че страните не спорят, че процесната сума за главница е частично платена от ответника в хода на настоящия процес.

В тази насока извършеното от ответника плащане има характер на извънсъдебно признание за този факт. Признанията на ищеца пък за доброволно плащане се ползват с доказателствена сила срещу него, тъй като касаят неизгодни факти, ето защо следва да се приеме, че процесното вземане за главница е възникнало в полза на ищеца, но е било погасено чрез плащане, като е останал дължим, но незаплатен остатък в размер на 176.35 лева. Последното обстоятелство следва да бъде взето предвид с оглед разпоредбата на чл. 235, ал.3 ГПК.

Поради частично погасяване на вземането, искът за главница, към датата на съдебното дирене в настоящото производство, се явява основателен за сумата от 176.35 лева, а за разликата над сумата 176.35 лева до пълния предявения размер от 516.40 лева – предявеният иск за главница, следва да се отхвърли.

Относно разноските:

Съдът намира, че в процесния случай, не може да намери приложение разпоредбата на чл. 78, ал.2 ГПК, тъй като по делото се установи, че ответникът с поведението си е дал повод за завеждане на иска и всъщност не е признал изрично дължимостта на сумите. Тези предпоставки следва да са налице кумулативно, за да се приложи последицата на сочената разпоредба.

Освен това, ответникът не е ангажирал доказателства, от които по несъмнен начин да се установи, че е платил сумата, с която да са погасени част от процесните вземания, преди подаване на исковата молба в съда – 18.08.2021 г. Напротив, от събраните по делото

доказателства – представени от ответника 3 броя разписки, се установява, че част от процесните суми са платени на, т.е. на дати, следващо подаването на исковата молба в съда – 18.08.2021 г., поради което и съдът намира, че нормата на чл. 78, ал. 2 ГПК не намира приложение.

Ето защо, съдът намира, че в полза на ищеца, следва да се присъдят направените по делото разноски.

Ищецът претендира за заплащане на сумата от 50 лева – платена държавна такса, съобразно списък на разноските по чл. 80 ГПК.

Ето защо и съдът намира, че въпреки частичното отхвърляне на иска, поради частичното погасяване на търсената сума в хода на процеса, на ищеца следва да бъдат присъдени сторените от него разноски в общ размер на 50 лева.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Г. З.... Е...., ЕГН *****, с адрес: гр. К..... ул. „Г....., да заплати на Гаранционен фонд, със седалище и адрес на управление: град София, ул. „Граф Игнатиев” № 2, ет. 4, на основание чл. 288, ал. 12 КЗ /отм./ (чл. 557, ал. 1, т. 2, б. „а“ КЗ /нов/), сумата от общо **176.35 лева** /сто седемдесет и шест лева и тридесет и пет стотинки/ - **главница**, представляваща регресно вземане за изплатено от Гаранционния фонд по щета №, обезщетение за имуществени вреди на лек автомобил „П....., причинени вследствие на ПТП, настъпило на настъпило в гр. П.... при излизане от паркинг на ул. „Б.... Б...” с бул. „А.... С...., вследствие на виновно поведение на Г. З.... Е.... като водач на мотокар, без ДКН, като е управлявал ППС, без да е имал сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на постъпване на исковата молба в съда – 18.08.2021 г. до окончателното погасяване, както и сумата в размер на **50 лева** /петдесет лева/ – **разноските** по делото, като **ОТХВЪРЛЯ** поради извършено в хода на процеса плащане, предявения иск за главница за разликата над сумата 176.35 лева до пълния предявения размер от 516.40 лева

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд – Пловдив.

Съдия при Районен съд – Пловдив: /п/ _____